

רעפ 27467-06-25 - אביתר משיטה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 27467-06-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: אביתר משיטה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטים א' בולוס, מ' דאוד, ו-נ' סילמן) בע"פ 12880-03-25 מיום 22.05.2025; בקשה לעיכוב ביצוע; בקשה למינוי סניגור

בשם המבקש:

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטים א' בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן) בע"פ 12880-03-25 מיום 22.05.2025; בגדרו, נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כבוד השופטת ס' פלג קימלוב) בת"פ 35864-01-19 מיום 24.12.2024 ו-25.02.2025, בהתאמה.

1. המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה); שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ידיעה כוזבת, לפי סעיף 243 סיפא לחוק; ועבירות תעבורה נוספות לפי סעיפים 62(2), 38(2) לפקודה, וסעיפים 67(א), 52(6) ו-21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. זאת בגין כך שהמבקש פגע ברכבו בהולך רגל בעת שהלה חצה מעבר חצייה; ולאחר הפגיעה, לא זו בלבד שנמלט מהמקום ללא שעצר את רכבו, אלא גם דיווח למשטרה כי רכבו נגנב ובכך הקשה על ניהול החקירה. יצוין, כי בעקבות התאונה, אושפז נפגע העבירה ועבר שיקום ממושך.

2. המבקש הגיש ערעור, הן על הכרעת הדין, הן על גזר הדין. כעולה מפרוטוקול הדיון שהתקיים בבית משפט קמא, בא-כוח המבקש הצהיר לפרוטוקול כי "שמענו את הערות בית המשפט, נבקש לחזור בנו מהערעור על הכרעת הדין"; וטען לעניין העונש בלבד. בהתאם, בפסק הדין, שניתן בתום הדיון, צוין כי "במהלך הדיון שהתקיים בפנינו שיקפנו בפני המערער והסנגור את הערותינו, הוא קיבל את המלצתנו וחזר בו מן הערעור על הכרעת הדין - ולכן אנו מורים על דחיית הערעור ברכיב זה". לעניין גזר הדין, הופחת עונשו של המבקש ל-15 חודשי מאסר בפועל. זאת, בשים לב לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירה; לכך שהמבקש חזר בו מן הערעור ביחס להכרעת הדין; וכן נוכח "הבעת החרטה ונטילת אחריות אשר באו אומנם באיחור". יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

3. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, שהוגשה על-ידו באופן עצמאי וללא ייצוג של עורך-דין. יחד עמה הגיש המבקש גם בקשה למינוי סניגור ציבורי, וכן בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו.

4. לאחר עיון, באתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

5. מעיון בבקשת רשות הערעור שלפניי, עולה כי היא מופנית, בעיקרו של דבר, נגד הכרעת הדין, כאשר לטענת המבקש, לא הוא היה זה שנהג ברכב בעת שהתאונה אירעה. ואולם, כמתואר, ערעורו של המבקש ביחס להכרעת הדין נדחה, בהסכמתו, בעת שהיה מיוצג על-ידי עורך-דין, נוכח חזרתו בו מרכיב זה של הערעור. בנסיבות אלו, ככלל, אין מקום לאפשר הגשת בקשה לרשות ערעור נגד הכרעת הדין. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו המבקש כלל לא טרח להזכיר את העובדה שחזר בו מהערעור על הכרעת הדין (רע"פ 27549-08-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (14.08.2024)).

6. אשר לטענת המבקש בכל הנוגע לעונשו, זו הובאה בקצרה בסיום בקשתו, ולפיה קיימות בעניינו של המבקש "נסיבות אישיות קשות" אשר יש ליתן להן משקל בעת גזירת הדין. ברם, מעיון בגזר דינו של בית משפט השלום עולה, כי נסיבותיו האישיות של המבקש נשקלו בעת קביעת עונשו. בית משפט קמא אף מצא להקל עוד בעונשו של המבקש, כאשר הפחית שלושה חודשי מאסר מהעונש שנגזר עליו.

7. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי הבקשה נכללת בגדר אותם מקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או מתקיים חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור - המצדיקים רשות לערער 'בגלגול שלישי' (רע"פ 8886/22 בוזגלו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (27.12.2022)). אף לא עולה מהבקשה כי העונש שהוטל מחמיר באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (רע"פ 4596/23 בן חיים נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (20.06.2023)).

8. סוף דבר: הבקשה נדחת. המבקש יתייצב ביום 01.07.2025 לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו, כפי שנקבע בפסק דינו של בית משפט קמא.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ה (15 יוני 2025).

חאלד כבוב
שופט